

Γράφει η Ζέτα Τζιώτη

Την Πέμπτη 13 Δεκεμβρίου 2018, στις 7:30 μ.μ., εγκαινιάζεται στην Γκαλερί ΠΕΡΙΤΕΧΝΩΝ (επί της οδού Ηροδότου 5, στο Κολωνάκι) η ατομική έκθεση ζωγραφικής της Τάνιας Δρογώση με τίτλο «Ατάκτως ερριμμένα». Η εικαστικός Τάνια Δρογώση παρουσιάζει τη νέα της δουλειά με τίτλο «Ατάκτως ερριμμένα» στην αίθουσα τέχνης ΠΕΡΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΡΤΕΡΗΣ σε επιμέλεια της ιστορικού τέχνης Αθηνάς Σχινά. Έργα διαφόρων διαστάσεων φιλοτεκνημένα με ακρυλικά και μικτές τεχνικές πάνω σε καμβά, εμπνευσμένα από ένα δάσος φανταστικό αλλά και πραγματικό, κάτω από τα βήματα της νοστής αλλά ταυτοχρόνως βιωματικής περπατησιάς της εικαστικού. Συναντήσαμε την εικαστικό στο ατελιέ της στη Φιλοθέη και μιλήσαμε για τη νέα της δουλειά.

«Μέσα από κοικά χρώματα κι εντάσεις χαμηλών τονικοτήτων, που αντιστικτικά εναρμονίζονται, η Τάνια Δρογώση αξιοποιεί την ρεαλιστική γραφή, για να αποδώσει, στα αλληγορικά κατά τα άλλα έργα της, πειστική αληθοφάνεια και υποβλητικότητα», καθώς γράφει η επιμελήτρια της έκθεσης και Ιστορικός Τέχνης Αθηνά Σχινά, στο κείμενο του συνοδευτικού καταλόγου.

Και η ίδια η εικαστική θεωρητικός, σε άλλο σημείο του κειμένου της, συνεχίζει: «Οι πτυχές του δασώδους αυτού περιβάλλοντος, που πλαισιώνουν θεματικά, αλλά κι εκθεσιακά, τον θεατή, σαν φανταστικές όψεις και διαδρομές συνείδησης και υποσυνειδήτου, ενοποιούνται μέσα από έναν άτυπα σχηματιζόμενο λαβύρινθο.

Από τις χρονικές ασυνέχειες που υποδηλώνουν τα κατάλοιπα φύσης κι ανθρώπινης επενέργειας, αλλά και από τα τυχαία ή μοιραία άλματα που φανερώνουν, τόσο ο χρόνος όσο και οι συγκυρίες, γεφυρώνεται στα έργα αυτά η απορία με το αίνιγμα, η δραματικότητα του ασύμπτωτου με έναν υπέρβιο λυρισμό, όπως επίσης η παραστατικότητα της στοχαστικής αναψηλάφησης εννοιών με την αδέσμευτη αίσθηση της χειρονομιακής αφαίρεσης, αναδεικνύοντας εντέλει παρελθόντα και παρόντα, μνήμες κι εντυπώσεις, συναιρέσεις και μεταβλητότητες, που τις εμπεριέχει η ίδια η ζωή».

- Ποιες εκθέσεις σου θεωρείς σταθμό στην πορεία σου ως σήμερα;

- Στη μέχρι τώρα καλλιτεχνική μου πορεία έχω λάβει μέρος σε αρκετές εκθέσεις ξεχωρίζοντας την πρώτη με θέμα «People». Στην έκθεση αυτή συμμετείχα με 14 έργα και ήταν ιδιαίτερα σημαντική για μένα, καθώς αντίκρισα για πρώτη φορά τη δουλειά μου εκτεθειμένη. Όταν τα έργα φύγουν από το ατελιέ και στη συνέχεια τα βλέπεις κρεμασμένα σ' έναν εκθεσιακό χώρο μπορείς να τα κρίνεις με άλλο μάτι, ίσως πιο αντικειμενικό, αυτό του παρατηρητή, κι εκεί βγάζεις τα συμπεράσματά σου. Αυτό νομίζω βοηθάει τον καλλιτέχνη να αναλογιστεί, να συγκρίνει και να πάει ένα βήμα παραπέρα.

Άλλη έκθεση που θεωρώ σημαντική είναι η «Αναζητώντας τον EL GRECO». Σε αυτήν ασχολήθηκα ιδιαίτερα με το έργο του Θεοτοκόπουλου παίρνοντας στοιχεία και εφαρμόζοντάς τα με τη δική μου εικαστική προσέγγιση στη δουλειά μου. Ασφαλώς, η συμμετοχή μου στην έκθεση «ART EN CAPITAL» στο GRAND PALAIS στο Παρίσι ήταν κάτι το ξεχωριστό. Δουλειά μου εκτεθειμένη σε αυτόν τον επιβλητικό χώρο με την τόσο μεγάλη ιστορία, σε μία έκθεση που συμμετείχαν σπουδαίοι καλλιτέχνες απ' όλον τον κόσμο, πραγματικά μου έδωσε μεγάλη ικανοποίηση. Και όταν ήρθε η διάκριση, η συγκίνησή μου κορυφώθηκε. Στο Salon des Artistes Français απέσπασα τη διάκριση «Etoile d'or».

- Τι τεχνικές χρησιμοποιείς; Σου αρέσει να πειραματίζεσαι;

Ρεαλιστική γραφή με αλληγορικά μηνύματα

Ατομική έκθεση ζωγραφικής της Τάνιας Δρογώση, με τίτλο «Ατάκτως ερριμμένα», στην Γκαλερί ΠΕΡΙΤΕΧΝΩΝ

«Δεν καθορίζει τη δημιουργία μου η εμπορικότητα της δουλειάς μου. Το μόνο που με ενδιαφέρει είναι να εκφραστώ αυθόρμητα και με ειλικρίνεια»

Τάνια Δρογώση
«Ατάκτως ερριμμένα»
Γκαλερί ΠΕΡΙΤΕΧΝΩΝ - Ηροδότου 5, Αθήνα 106 74
13 Δεκεμβρίου 2018 - 5 Ιανουαρίου 2019
Τρ. - Πέμ. - Παρ. 11:00 π.μ. - 8:00 μ.μ.
Τετ. - Σάβ. 11:00 π.μ. - 2:30 μ.μ.

- Κάθε φορά που ξεκινάω με τη λευκή επιφάνεια του καμβά μπροστά μου νιώθω πάντα την απχανία του άγνωστου, ενός δρόμου που έχω να διανύσω και δεν ξέρω πού θα με πάει. Είναι πάντα πρόκληση για μένα, και η αρχή ενός μεγάλου ταξιδιού. Στην ανάγκη μου να εκφραστώ, ο πειραματισμός βγαίνει αυθόρμητα. Χρησιμοποιώ στόκους και χαρτιά πολλές φορές για να αποκτήσει το τελάρο μου υπόσταση και ανάγλυφη υφή και πάνω εκεί, άλλοτε με φαρδιές πινελιές και παχύρρευστο χρώμα και άλλοτε με υδαρά στοιχεία τύπου ακουαρέλας, στήνω το έργο μου αξιοποιώντας και τα τυχαία που προκύπτουν.

- Έχεις επηρεαστεί από άλλους καλλιτέχνες;

- Προσωπικά δεν μπορώ να ανιχνεύσω σε συνειδητό επίπεδο κάποια συγκεκριμένη επιρροή, αλλά σίγουρα όλα αυτά που βλέπω ή ακούω με επηρεάζουν ασυνείδητα. Το έργο του καλλιτέχνη αποτελείται από ένα πάζλ εικόνων, συναισθημάτων και βιωμάτων. Αναμφίβολα θαυμάζω πολλούς ζωγράφους διαφόρων εποχών και διαφόρων κινημάτων και έχω μελετήσει το έργο τους. Αγαπημένοι μου είναι ο Μπρίγκελ, ο Ελ Γκρέκο, ο Τέρνερ, ο Κουρμπέ, ο Έγκον Σίλε αλλά και σύγχρονοι όπως Ρόμπερτ Ράουσεμπεργκ, ο Τάπιες.

Με μαγεύει ιδιαίτερα το έργο του μεγαλοφυούς Λούσιαν Φρόντ, του μεγάλου αυτού sui generis καλλιτέχνη, του εγγονού του πατέρα της ψυχανάλυσης, και συναισθάνομαι ότι έχω δεχτεί επιρροές τόσο στη σύλληψη των ιδεών μου όσο και στην εφαρμογή τους.

- Πώς εμπνέεσαι;

- Το στοιχείο της ομορφιάς μιας εικόνας, πολλές φορές φαινομενικά «άσχημης» ή «δυσάρεστης», όχι τα «θέματα» είναι η αφορμή. Εκεί, το δικό μου βλέμμα προσπαθεί να διεισδύσει κάτω από τη φαινομενικότητα της εικόνας που έχω μπροστά μου και που βέβαια αρχικά μου προκαλέσει έντονα συναισθήματα. Σ' έναν εγκαταλελειμμένο χώρο, σ' ένα ζευγάρι παλιά παπούτσια, στα πεταμένα ξύλα, πέτρες και ανθρώπινα απομεινάρια που τράβηξαν τη ματιά μου σε μια βόλτα στο δάσος, όπου είναι και η αφορμή για την ατομική μου έκθεση, εκεί ανακαλύπτω σχήματα, χρώματα, συναισθήμα-

τα αλλά και τα κρυφά σημάδια του χρόνου που με τον τρόπο τους αποκαλύπτονται.

- Πώς εμπνεύστηκες τη θεματική της τελευταίας σου έκθεσης;

- Ένας περίπατος στο δάσος, μία πλιόλουστη χειμωνιάτικη μέρα, ήταν η αφορμή να γίνει αυτή η σειρά έργων που στην πορεία αποφάσισα να είναι το θέμα της δεύτερης ατομικής μου έκθεσης. Συνθέσεις της φύσης, ξύλα πεταμένα, πέτρες, στοιχεία που υποδηλώνουν την ανθρώπινη ύπαρξη, ένα καπάκι, ένα τσίγκινο δοχείο αλλά και η συνύπαρξη των θεατών και των αθέατων στοιχείων. Αφημένα τυχαία αλλά μ' έναν τρόπο μαγικό, τράβηξαν την προσοχή μου και με οδήγησαν στη δημιουργία άλλοτε πραγματικών και άλλοτε φανταστικών γήινων συνθέσεων.

- Τα έργα σου δίνουν μια αίσθηση μοναξιάς. Είναι βιωματικά; Τι θέλεις να εκφράσεις;

- Σίγουρα σε κάθε έργο ασυνείδητα βγαίνει ο ψυχισμός μου και οτιδήποτε συνθέτει την προσωπικότητά μου. Γιαυτό αποφεύγω να αναλύω τα έργα μου και προτιμώ να αφήσω τον θεατή να το κάνει. Πολλές φορές έχω ακούσει αναλύσεις που ταίριαζαν απόλυτα με τη διάθεσή μου τη στιγμή της δημιουργίας τους. Είναι σαν ο θεατής να παίρνει τον ρόλο του ψυχαναλυτή και να φέρνει στην επιφάνεια συναισθήματα και σκέψεις βαθιά κρυμμένες.

- Δουλεύεις τους πίνακές σου με θεματολογία που θεωρείς πιο εμπορική ή το κάνεις καθαρά για δική σου έκφραση;

- Σαφώς δεν καθορίζει τη δημιουργία μου η εμπορικότητα της δουλειάς μου. Το μόνο που με ενδιαφέρει είναι να εκφραστώ αυθόρμητα και με ειλικρίνεια. Πολλές φορές έχω ακούσει το σχόλιο ότι τα έργα μου δεν έχουν χρώμα. Δεν μπορώ, όμως, να κάνω κάτι αν δεν το αισθάνομαι. Πάντα με γοητεύει η ατμόσφαιρα που βγαίνει από την γκάμα των γήινων χρωμάτων, χωρίς να σκέφτομαι το μελαγχολικό ή σκοτεινό αποτέλεσμα που πολλές φορές βγαίνει στα έργα μου. Προκύπτει, δεν το επιδιώκω.

- Θεωρείς την τέχνη επένδυση; Έχεις παρατηρήσει αύξηση αγοραστικού ενδιαφέροντος από συλλέκτες τον τελευταίο καιρό;

- Η τέχνη ήταν και θα συνεχίσει να είναι ένα είδος επένδυσης. Λόγω της δύσκολης οικονομικής κατάστασης που περνάει η χώρα μας είναι αδιαμφισβήτητο ότι η αγορά έργων τέχνης έχει σημειώσει αισθητή ύφεση. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν κάποιοι που αγοράζουν και ενδιαφέρονται. Το πρόβλημα είναι ότι το φιλότεχνο κοινό στην Ελλάδα είναι περιορισμένο σε αντίθεση με το εξωτερικό.

- Ποια τα μελλοντικά σου σχέδια;

- Αυτό που με απασχολεί είναι συνεχώς να εξελίσσεται η δουλειά μου και βήμα-βήμα να χτίσω τη «ζωγραφική μου ιστορία». Όπως το τυχαίο στη ζωγραφική είναι γοητευτικό κι ενδιαφέρον, έτσι και στη ζωή αυτά που προκύπτουν μπορεί να σε οδηγήσουν σε απίτητους δρόμους! Ο βασικός μου στόχος, λοιπόν, είναι η διαρκής εξέλιξη του εαυτού μου και κατ' επέκταση της δουλειάς μου, ένα οδυσειακό ταξίδι χωρίς Ιθάκη!